

N:o 22.

Ank. till Riksd. kansli den 3 mars 1902, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af dels Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, dels ock en i anledning af nämnda proposition väckt motion.

Genom en den 22 november nästlidet år dagtecknad proposition, n:o 32, hvilken blifvit af båda kamrarne till lagutskottet hänvisad, har Kongl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt, i statsrådet hållet protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

Häri genom förordnas, att §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 12.

Kallelse till kyrkostämma utfärdas genom kungörelse af kyrkoherden eller den, som för särskildt tillfälle stämman hålla bör, och skall innehålla bestämd uppgift om tid, ställe och öfverläggningsämne för sammanträdet.

Har domkapitlet särskild prestman till kyrkostämmas hållande förordnat, då må han kallelsen utfärda.

Kungörelsen uppläses från predikstolen fjorton dagar eller minst en vecka före stämman. Är kyrkostämman utsatt till dag, då gudstjänst hålles, skall kungörelsen den dagen ånyo uppläsas.

För ärende, som fordrar så skyndsam handläggning, att kungörandet icke medhinnes inom den tid, som nu föreskrifven är, må kyrkostämman kunna hållas efter kortare kallelsetid, och äfven samma dag den pålyses; dock må vid sålunda utlyst stämman beslut ej fattas om utgift, eller erläggande af bidrag dertill.

Besluter kyrkostämman, att kungörelse om stämman jemväl bör införas i en eller flere tidningar i orten, skall ordföranden, der så ske kan, föranstalta derom. Den omständigheten, att kungörelse ej blifvit i tidning införd, må icke utgöra hinder för stämmans hållande.

§ 41.

Medlem af församlingen, som åt kyrkostämmas beslut i församlingens gemensamma angelägenheter ej nöjes, eger rätt att, der han tilltror sig kunna visa, att beslutet kränker hans enskilda rätt eller eljest hvilat på orättvis grund, eller att det icke i laga ordning tillkommit, eller att det står i strid med allmän lag eller författning, eller annorledes öfverskrider deras befogenhet, som beslutet fattat, deruti rättelse söka genom besvär, hvilka, jemte det öfverklagade beslutet, böra inom trettio dagar efter det klaganden deraf erhöill del, dagen då det skedde likväl oräknad, ingifvas, i mål, som uti § 2 mom. 1, 2, 3 och 4 äro nämnda, till det domkapitel, hvarunder kyrkoförsamlingen hör, men i andra mål till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet; och åligger det klaganden derjemte såväl att vid besvären foga bevis om dagen då beslutet delgafs, som ock att, inom fjorton dagar efter det tiden för besvårs inlemnande utgått, till kyrkostämmans ordförande ingifva diariutdrag deröfver, att han sina besvär inlemnat å ort som vederbör.

Försummar klaganden något af hvad sålunda är föreskrifvet, må beslutet kunna gå i verkställighet.

Klaganden skall anses hafva af beslutet erhållit del den dag, då det samma enligt § 17 offentligent kungjordes.

Kongl. Maj:ts befallningshafvande och domkapitlet böra gifva hvarandra af besvären del, när ärendet kan anses höra till gemensam behandling.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1902 och skall, hvad angår den ändrade lydelsen af § 41, lända till efterrättelse i afseende å öfverklagande af beslut, som efter sagda dag fattas.

I sammanhang med denna proposition har utskottet till behandling förehaft en med anledning af propositionen inom Andra Kammaren af herr N. Nilsson i Skärhus väckt, till lagutskottet äfvenledes öfverlemnad motion, n:o 163, hvori hemställts, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att till 12 § i förenämnda förordning skall fogas ett tillägg af följande lydelse:

Besluter kyrkostämman, att kungörelse om stämman jemväl bör *anslås å viss plats inom kommunen eller* införas i en eller flera tidningar i orten, skall ordföranden, der så ske kan, föranstalta derom. Den omständigheten, att kungörelse ej blifvit *anslagen eller* i tidning införd, må ej utgöra hinder för stämmans hållande.

De Riksdagens skrivelser till Konungen den 13 maj 1896 och den 19 april 1901, hvilka lagutskottet omförmålt vid behandling af Kongl. Maj:ts proposition n:o 11 och den i samband dermed stående motionen n:o 162, afsågo äfven ändringar af enahanda art i motsvarande paragrafer af förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd; och är nu förevarande proposition af dessa skrivelser föranledd.

På samma grunder, som af utskottet i ofvanberörda ärende åberopats, anser utskottet jemväl det i nu ifrågavarande proposition innefattade lagförslaget lämpligen böra, på sätt i motionen angifves, underkastas sådan jemkning, att de föreslagna bestämmelserna om kungörelse genom tidningarna måtte komma att gälla äfven kungörande genom anslag. Ordet »kommunen» i det genom motionen föreslagna tillägg synes emellertid utskottet böra utbytas mot ordet »församlingen». Utskottet, som i öfrigt icke funnit anledning till erinran mot propositionen, får alltså hemställa,

att Riksdagen, under förklarande att Kongl. Maj:ts föreliggande proposition icke kan i oförändradt skick bifallas, måtte, med anledning af propositionen och den i ämnet afgifna motionen, för sin del antaga följande

Lag

angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

Häri genom förordnas, att §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 12.

Kallelse till kyrkostämma utfärdas genom kungörelse af kyrkoherden eller den, som för särskildt tillfälle stämman hålla bör, och skall innehålla bestämd uppgift om tid, ställe och öfverläggningsämne för sammanträdet.

Har domkapitlet särskild prestman till kyrkostämmas hållande förordnat, då må han kallelsen utfärda.

Kungörelsen uppläses från predikstolen fjorton dagar eller minst en vecka före stämman. Är kyrkostämma utsatt till dag, då gudstjänst hålles, skall kungörelsen den dagen änyo uppläsas.

För ärende, som fordrar så skyndsam handläggning, att kungörandet icke medhinner inom den tid, som nu föreskrifven är, må kyrkostämma kunna hållas efter kortare kallelsetid, och äfven samma dag den pålyses; dock må vid sålunda utlyst stämma beslut ej fattas om utgift, eller erläggande af bidrag dertill.

Besluter kyrkostämma, att kungörelse om stämma jemväl bör anslås å viss plats inom församlingen eller införas i en eller flere tidningar i orten, skall ordföranden, der så ske kan, föranstalta derom. Den omständigheten, att kungörelse ej blifvit anslagen eller i tidning införd, må icke utgöra hinder för stämmans hållande.

§ 41.

Medlem af församlingen, som åt kyrkostämmas beslut i församlingens gemensamma angelägenheter ej nöjes, eger rätt att, der han tilltror sig kunna visa,

att beslutet kränker hans enskilda rätt eller eljest hvilar på orättvis grund, eller att det icke i laga ordning tillkommit, eller att det står i strid med allmän lag eller författning, eller annorledes öfverskrider deras befogenhet, som beslutet fattat, deruti rättelse söka genom besvär, hvilka, jemte det öfverklagade beslutet, böra inom trettio dagar efter det klaganden deraf erhöi del, dagen då det skedde likväl oräknad, ingifvas, i mål, som uti § 2 mom. 1, 2, 3 och 4 äro nämnda, till det domkapitel, hvarunder kyrkoförsamlingen hör, men i andra mål till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet; och åligger det klaganden derjemte såväl att vid besvären föga bevis om dagen då beslutet delgafs, som ock att, inom fjorton dagar efter det tiden för besvärs inlemnande utgått, till kyrkostämmans ordförande ingifva diariiu drag deröfver, att han sina besvär inlemnat å ort som vederbör.

Försummar klaganden något af hvad sålunda är föreskrifvet, må beslutet kunna gå i verkställighet.

Klaganden skall anses hafva af beslutet erhållit del den dag, då detsamma enligt § 17 offentlig kungjordes.

Kongl. Maj:ts befallningshafvande och domkapitlet böra gifva hvarandra af besvären del, när ärendet kan anses höra till gemensam behandling.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1902 och skall, hvad angår den ändrade lydelsen af § 41, lända till efterrättelse i afseende å öfverklagande af beslut, som efter sagda dag fattas.

Stockholm den 3 mars 1902.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.